

2/B Tema VIII

21

LEMA: Veniu a ma presència
noyets veniu a Mí,
les flors de l'ignorància
son flors del meu jardí.
(+) J. Verdaguer.

CANTS ESCOLARS

a una veu y ab acomp^{ment} de piano

LLETRES dels S^{rs}. : J. Verdaguer(+), Àpoles Mestres,
H. Borri y Fontestà, S. Carner.
J. M..... y Fran^{co} Plós y Calat

Juan B. Lambert

Concurs de 1905
Accessit de 50 ptes al premi del Dr. En S. Vinal

TAULA.

		Autors.	Pag.	
I	La Formiga.	(Bori Fontestà)	3	II
II	Los mals companys.	id.	4	V
III	Fochs - follets	id.	3	X
IV	L'Escola.	id.	3	XIV
V	Jesús als noys.	(J. Verdaguer.)	4	XVII
VI	L'Orpanet.	(A Bori Fontestà)	3	XXII
VII	Obrint que volém entrar	(J. Carner.)	5	XXVI
VIII	La lliçó del penedit.	(Bori Fontestà)	5	XXXII
IX	La Galindayna.	(id.)	3	XL
X	La Birondi	(id.)	5	XLIV
XI	Flor de liri.	(id.)	3	XLVIII
XII	Non - Non.	(Apeles Mestres)	4	LII
XIII	Matinal	(id.)	3	LVII
XIV	Lo Gabalot.	(F ^{co} Flòs y Calcat.)	5	LX
XV	Cant d'aliança.	(J. Ma... y Flòs y Calcat.)	6	LXIII
XVI	La Família.	(Bori Fontestà)	4	LXXVII

Los cantos IX, X, y XI son especiales para noyes.

LA FORMIGA.

II

I

Formiga la formiga
que corres pel sembrat
y esperas de l'espiga
que salti un grà de blat.

Los dias apropita
en provehir ton niu
dels grans que la cullita
te brinda cada istiu.

II

Si aquestas llevors guardas
al cau per ton govern
podrás menjar a las tardas
plufosas del hivern.

Perquè, cam no podrias,
d'hivern sorti pels camps
de fam te anorinas
y es trist morir de fam.

III

Formiga la formiga
que corres pel sembrat
y esperas de l'espiga
que salti un grà de blat.

Ab se cad'any renova
al home aquest concell:
« Qui fa 'l treball de jove
descansa quan es vell. »

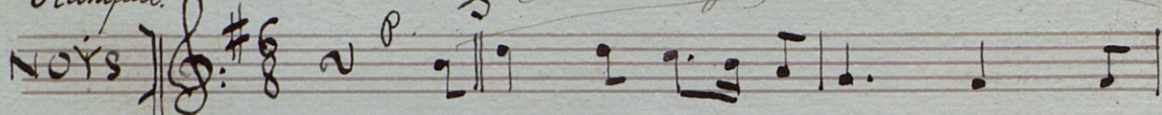
A. Bori y Fontestà.

1 LA FORMIGA.

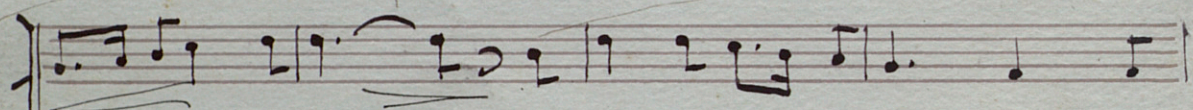
[*Qui sembra de por, guell de*] *well*

Tranquil.

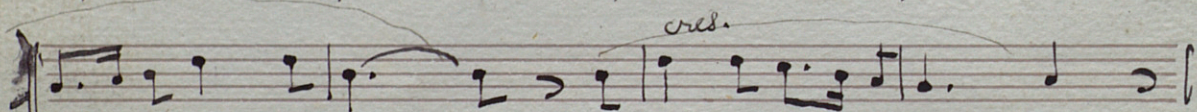
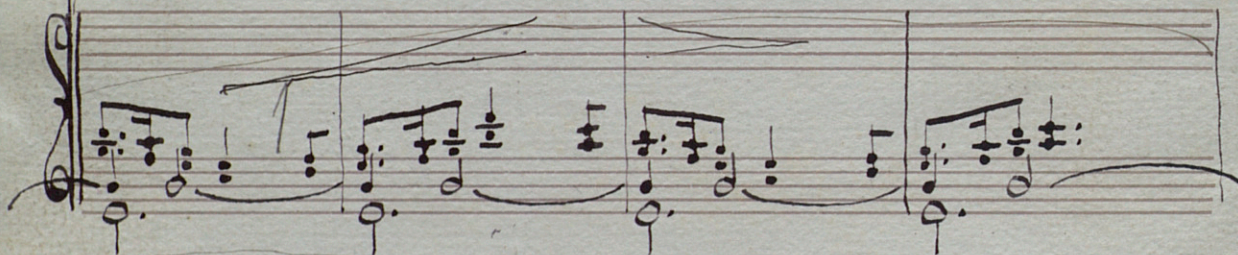
S. (La Hormiga)

Formi-ga la por-mi-ga que
Hormi-ga la hormi-ga que

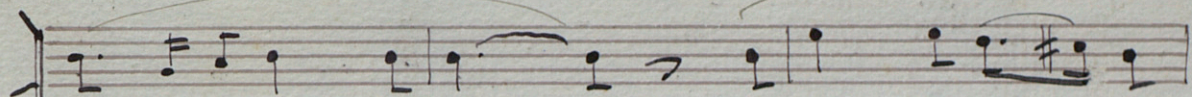

co-respel sembrat y espe-ras de l'es-pi-ga que
por sembrado ras y espe-ras de la espi ga los

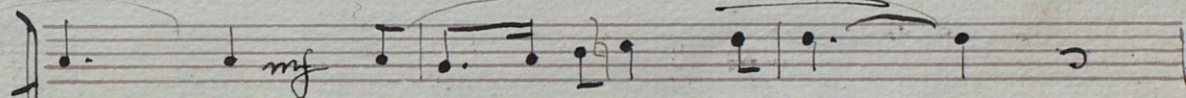
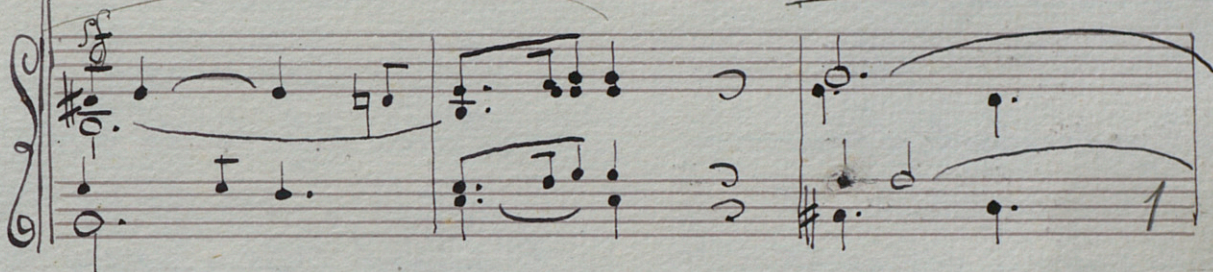

sal-timgrà de blat. Los di-as a-profi-ta
gra-nosque ha-la-ràs. Los di-as a-pro-ve-cha

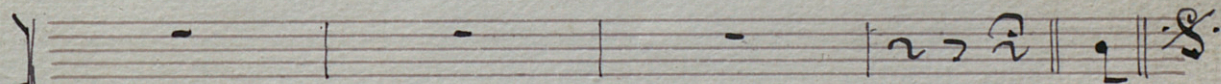

en pro-ve-hir ton miu dels grans que la cu-
tu mi do en pro-ve-er de los que la co-

li - ta te brin-da ca-da istiu.
te - cha te brin da por do-quier.

Si a-

LOS MALS COMPANYYS.

I

II

Dels quatre baylets
 tres son malas cymas
 l'altre es bo, tant bo
 com el pa de fleca.

Ve de Sant Joan
 la vesprada alegre;
 no podran fer focs
 sense pasta seca.

L'era d'allà aprop
 diu que si es ben plena;
 cap allà se'n van
 y a bratsats la prenen.

L'amo que ho ha vist
 guina polsaguera!
 fugen tots avall
 ab la ma a l'esquena.

(Repria)

Mes que ls altres tres
 lo moy bo se'n queixa;
 « Qui no vulga pols
 que no vagi a l'era. »

A. Borri y Fontestà.

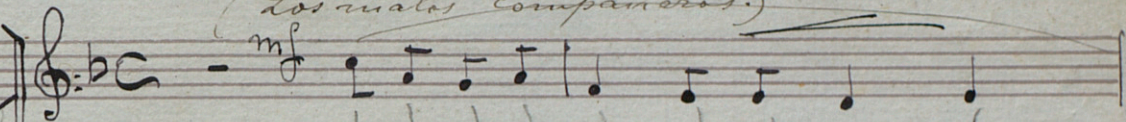
Festiu

2

LOS MALS COMPANYS.

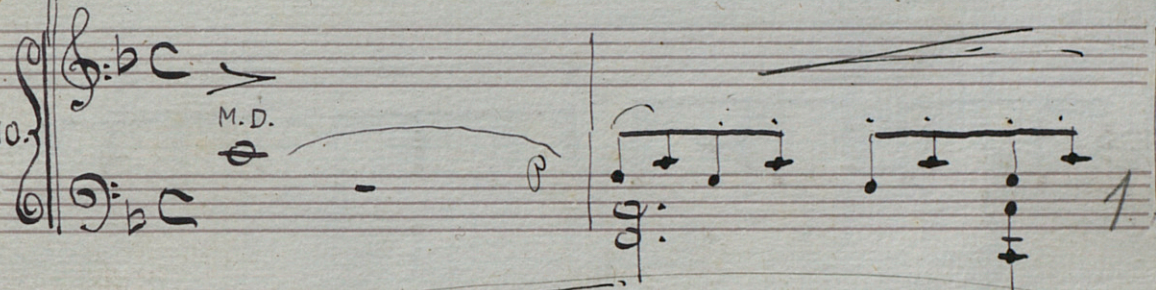
L. H. Partisen VI

Nois

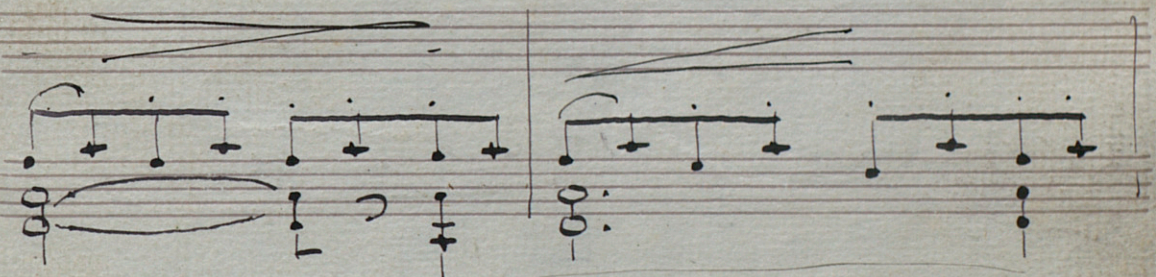

*Deis quatre baylets tres son ma-las
De quatre que son tres hay muy tre-*

PIANO.

*ey-nas l'altres es bo tan bo com el pa de
men-dos el o triu un buen Juan co mo el pau es*

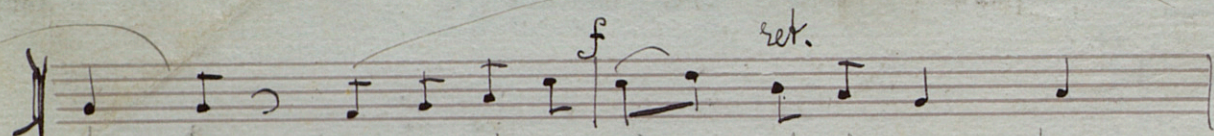

*ple-ca. Ve de Sant Jo-an la ves-pra-da a
bre-no Lle ga de San Juan la ver-be-na y*

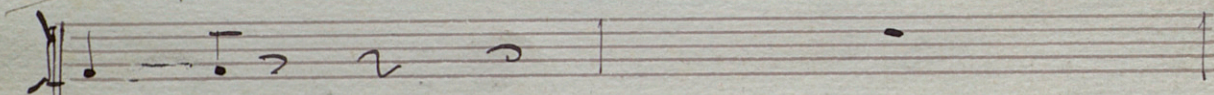

Ligat.

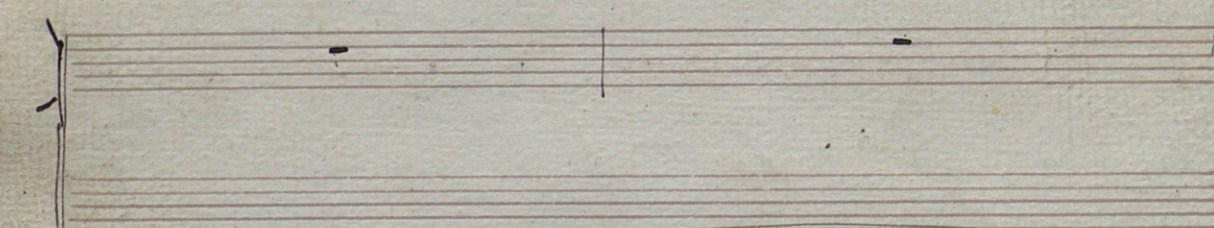
5

la-gre no po-dran fer focs sense pa-lla
 fue-gos; no po-dran preu-der sin la pa-ja en
 cres. ample.

de-ca.
 de-co

mf

L'e-ra d'allà a prop d'un que n'es ben
 Cer ca ha un pa- far dij qu'esta may

M.D.

ple - na cap a - llà s'en van y a bra-ssats la.
 lle - no a - llà todos van a ro-bar lo a-

pre-uen L'amo que ho ha vist qui-na pol - sa -
 fe - no Ja el dueño lo vio, quan to pol - vo res.

que-ra! fu-gen tots a-vall ab la ma a l'es-
cie-ron! e-cha a co-rrer no les sa-le el
ample.

que-na. Mes qu'el altrestres lo noy bo se'n
cuen-to. Mais ~~que a~~ ~~que llastres lo la~~ men-ta el

queixa» Qui no vulga pols que no vaigi a l'e-ra. »
bue-no Polvo no cos-to y algo mas el he-no »

F'CHS-FOLLETS.

X

I

II

Diuen que son bruixas
diuen que no ho son;

que son diuonís
ab fanals al front.

Digari lo que digan
ja sabem que son;

son fozporecencias
del istin fecond.

Diuen que son ánimas
de un altre mon;

diuen que os segeixen
fins qui sab ahont.

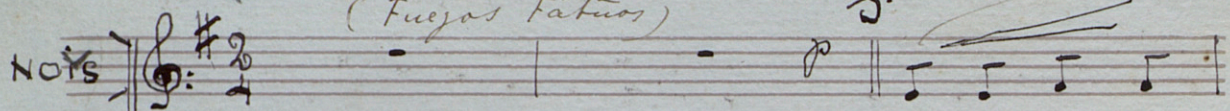
Fochs-follets que's mouen
y la llum los fon

ni res fan als homes
ni a ningú del mon.

A. Borri y Fontesta.

8

XI Misterios. **3** FOCHS-FOLLETS. S. L. *Deixem la rutina.*
(Fuejas fátuos)

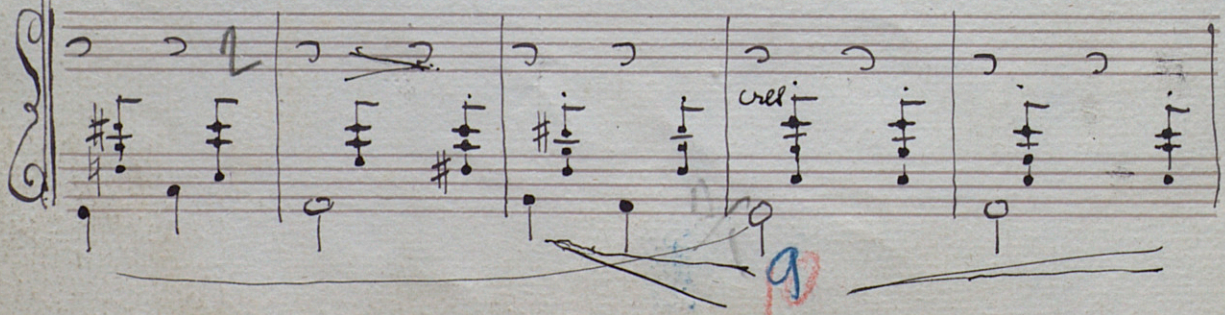
*Diu hen que son
Di cen que son*

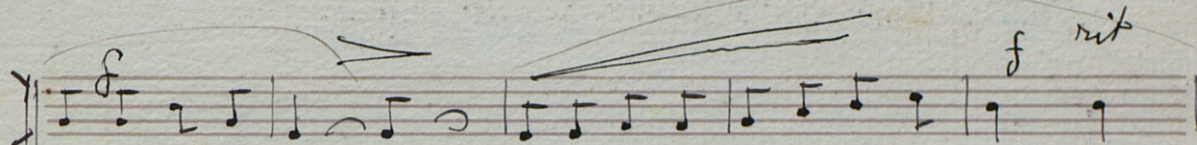

*brui-ras diu hen quenohotori; diu que son di-
bru-fas brufas no se-ñor; diu que son de-
res.*

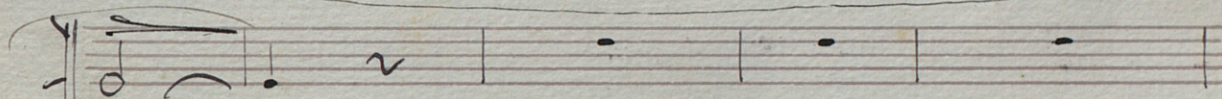

*mo-ris ab fa-nal al front. Diu hen que son à-nimas
mo-ris con luz de farol Di cen que son almas*

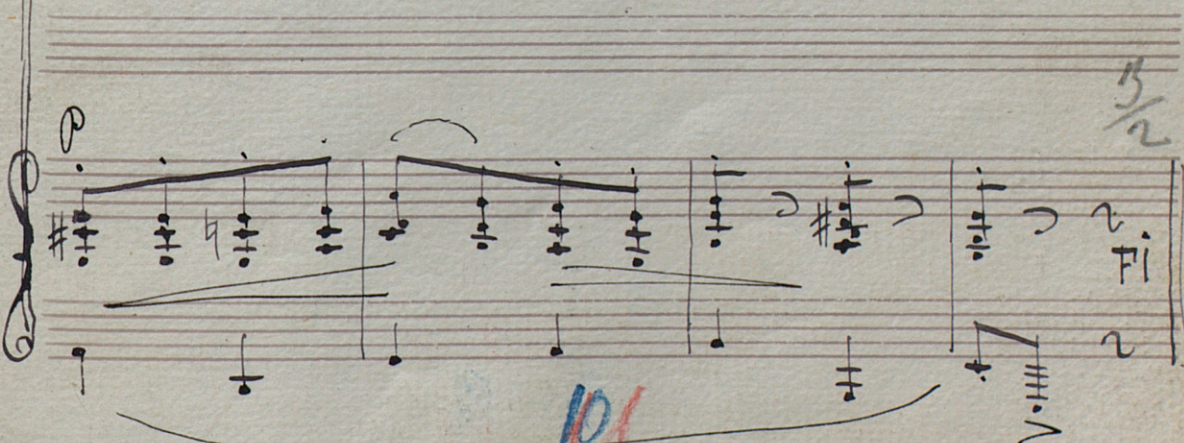
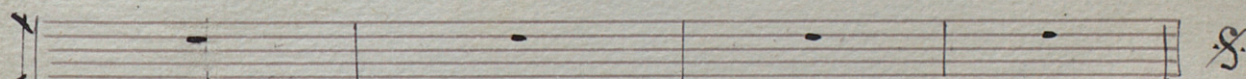

de un al tre mon; di huenque os segueiren finsqui sap a —
que ga ti bres son; di en que per ti guen bou de no se

hant.

yo

S.

I

L'escola es l'arca vella
que sura a tots los vents
volejan sempre ab ella
cors d'àngels innocents;
L'escola es la capella
que ampara a sos creyents.

III

La ciència'ns enllumena
y'ns dona direcció;
dels errors nos exonera
y n's mou la reflexió
la ciència'ns tren la vena
dels ulls de la rahó.

II

La Fe'ns hi fortifica
ab llums de veritat
L'Amor'ns hi predica
bon tracte y caritat.
L'Exemple'ns purifica
del vici y del peccat.

IV

La llum es llum y vida
pel cos y'l pensament
com mare que'ns hi crida
tinguemli agraïment;
Com mare benèdicta
lloemla eternament.

A. Borri y Fontestà.

11
12

I

Jesús

Venir a ma presència,
 noyets, venir a Mi;
 les flors de l'ignocència
 son flors del meu jardí.
 Seguir lo meu exemple,
 seguints ab cor fidel;
 de casa cap al temple,
 del temple cap al cel.

Chor de noys.

Anem Jesús nos crida
 anemhi tots, anem;
 al cel, hont nos convide
 ab Angels fugarem.

II

Lo vici es una enuga
 vosaltres sou les flors;
 que may lo vici pugui
 tacar los vostres cors.
 Venir a ma presència,
 venir, noyets a Mi;
 les flors de l'ignocència
 son flors del meu jardí.
 Chor de noys.

Anem, Jesús etc.

II

Jesús.

Creyeu a vostre pare,
 ameu vostre germà,
 seguir a vostre mare,
 que al cel vos guiarà
 Jo he mort per tots vosaltres,
 mon cor d'amor es foli;
 amianvos uns als altres;
 Jo a tots vos amare.

Chor de noys.

Anem Jesús etc. etc.

154

† J. Verdazner.

Cants escolars

~~De~~ Lloretats en la

Festa de la Música Catalana - 1903

Joan B. Lambert.

Traducció castellana del P. Jellares, Escalapi.

Modérat.

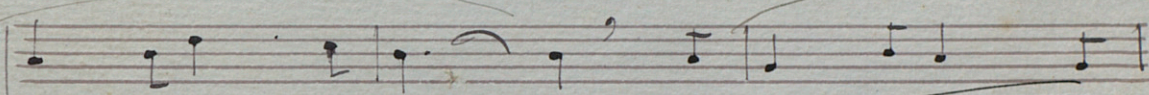
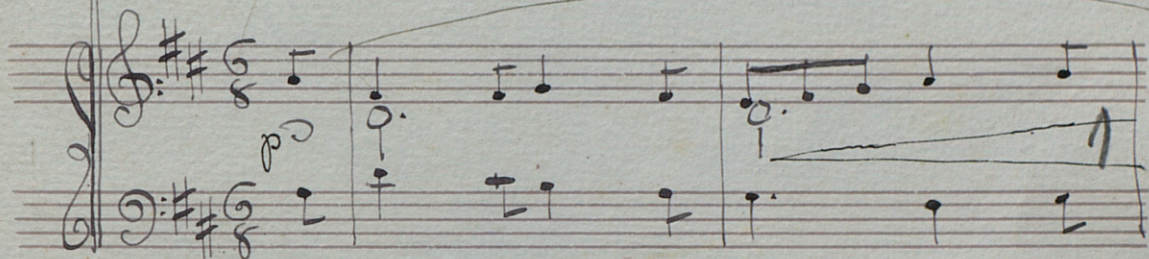
5 JESUS ALS NOYS.

L. Creixen a vostres pares.

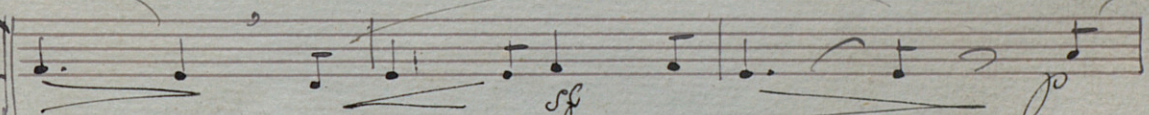
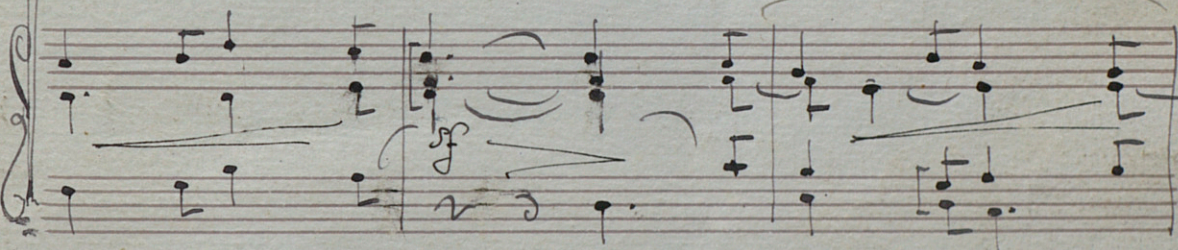
XVII

UN NOY

Ve-niu a ma pre-sen-cia, no-
Ve-nid a mi pre-sen-cia, in-

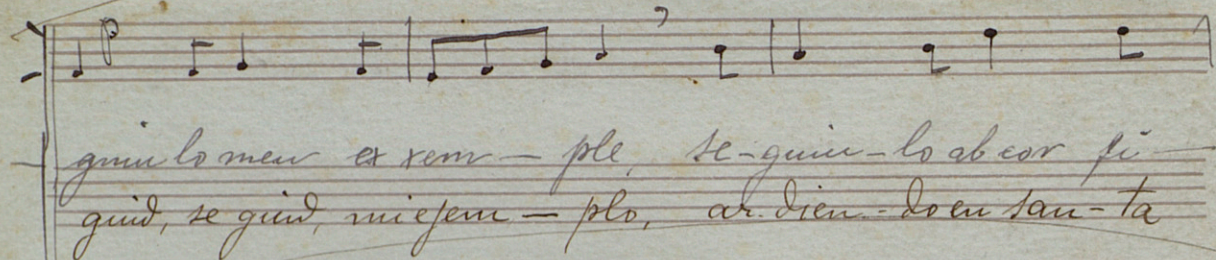
gets ve-niu a Mi les flors de l'ig-no-
ran-cia ven a Mi la flor de la i-no-

-cen-cia son flors del meu far-di. se-
cen-cia a vres-tras al-mas di. se-

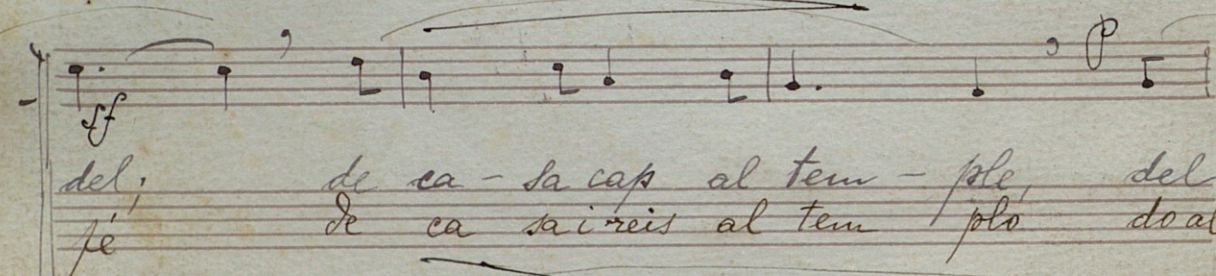
15

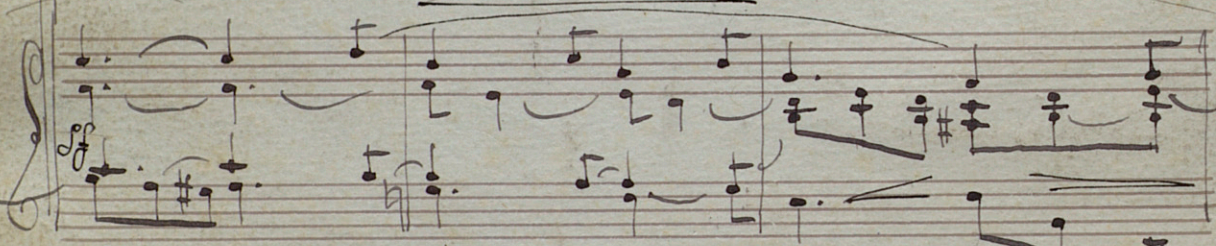
guin lo meu ex-rem-ple, se-guin-lo ab cor fi-
 guin, se guin, miejem-ple, al dien-do en san-ta

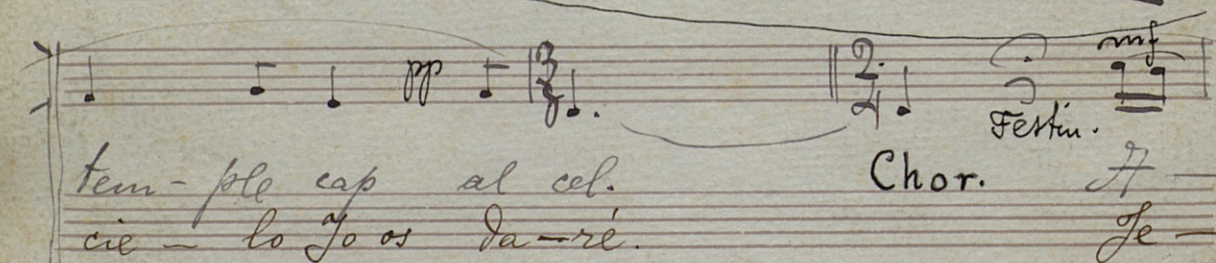
del; de ca-sa cap al tem-ple, del
 fe de ca sa reis al tem plo do al

del; de ca-sa cap al tem-ple, del
 fe de ca sa reis al tem plo do al

tem-ple cap al cel.
 cie-lo Jo os da-re.

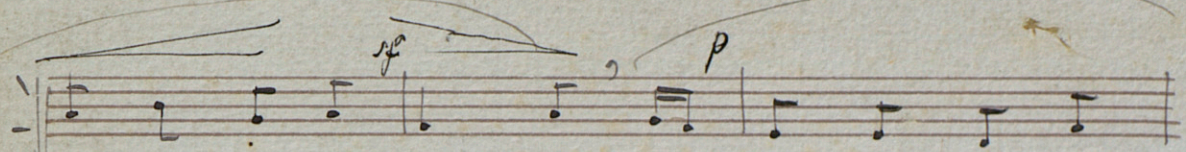
tem-ple cap al cel.
 cie-lo Jo os da-re.

Chor. *Fertin.*

tem-ple cap al cel.
 cie-lo Jo os da-re.

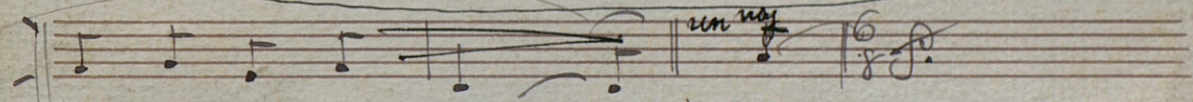
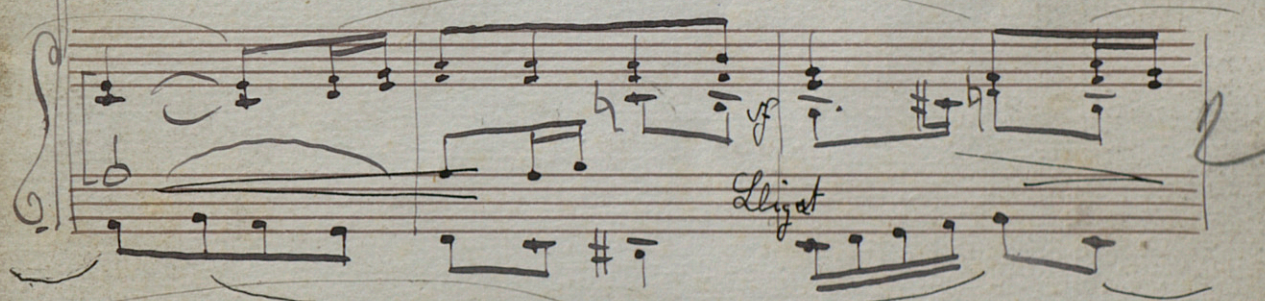
Chor. *Fertin.*

nem Je-hu, nos cri-da a-nem hi tots, a-
sis es nostra vi-da, nos lla nostra su pen-

nem; al cel hont nos con-vi-da ab
sil: el cie-lo nos con-vi-da com

an-gels fu-ga-rém. p Cre-
an-ge-les cieu mil Cre-

I ORFANET

XXII

I

III

A l'Orfanet va de cami
 peu descalçat y ab poca roba
 un allau de pluja y neu
 a una banya se l'importa
 Pobre orfanet,
 plora de fret, y tot tremola.

A sos peus cau un auell
 decandit y sense foras
 lo recull tremolant
 y ab l'ale tot lo retorna.
 Pobre orfanet
 plora de fret y ve la forca.

II

IV

A la banya aixuplugat
 mira l'ras y s'esbarma
 no si oïra ni un ramet
 ni un coscoll ni una getosa
 Pobre orfanet,
 plora de fret mirant a fora.

A b l'auell aprop del cor
 s'ha dormit sobre la roca
 quan l'auell piula al mati
 ell no's mou ni gens migota.
 Pobre orfanet
 plora de fret y l'auell vola.

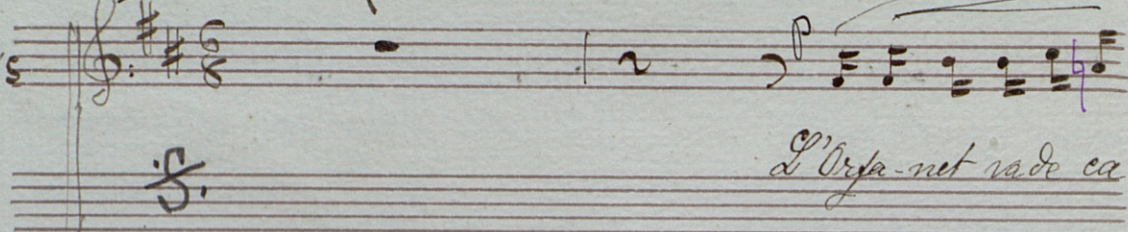
A. Bori y Fontestà.

Poch à Poch

L' ORFANET.

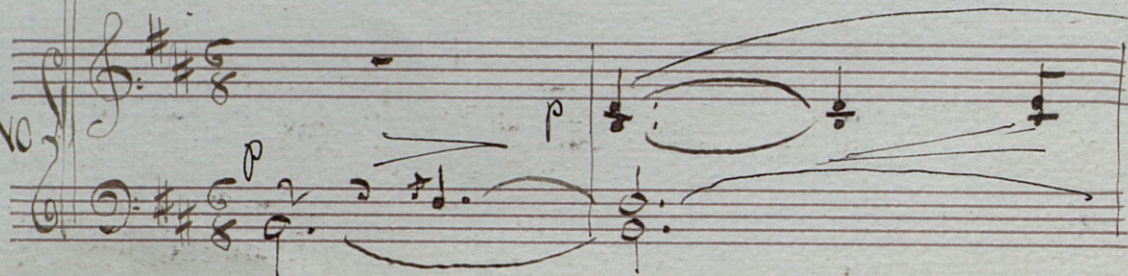
L. Sol, solet.

NOYS

L' Orfa-net rade ca-

PIANO

mi peudes caly ab poca roba una malla de pluy vent a una balma se l'eu-

porta, pòbre orfa-net

ple-ra de

ret.

fret y tot tre-mo-la.

a temps.

ret.

p

plo-ra de

p

p

ret.

fret y tot tre-mo-la.

S.

ret.

p

pi

OBRIU! QUE VOLEM ENTRÀ.

Obrin, Obrin,
obriu que voleu entrà:
Que s'obriu eixas portas
que 'ns fan desesperà!

Sabem geografia
sabem suma y resta
y ens tancan unes portas
y no podem passa.
Revera de las portas
qui sap lo que hi haurà
la merla y el canari
la rosa y el lilà.

Angels de blanques alas
pades de dols mirar

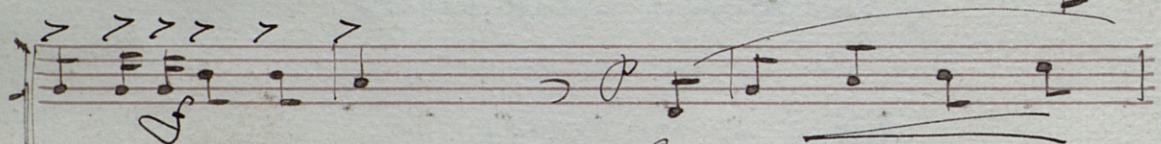
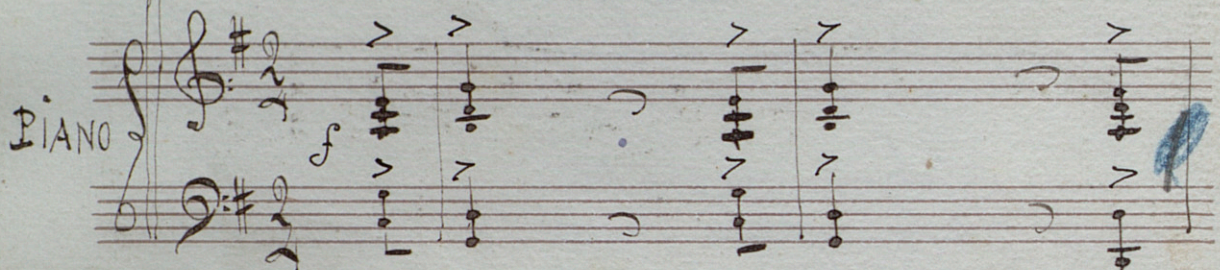
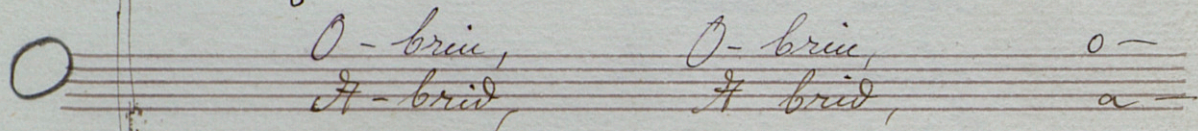
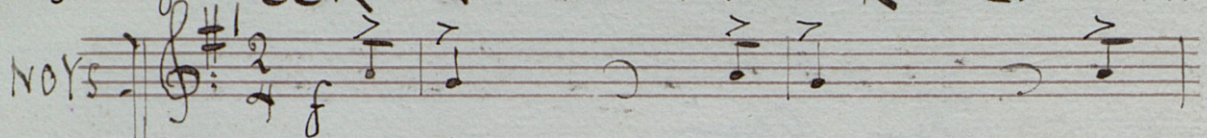
Que s'obriu eixas portas
que 'ns fan desesperà

Obrin, Obrin,
obriu que voleu entrà.

Glosa. (del llibre dels poetas.)

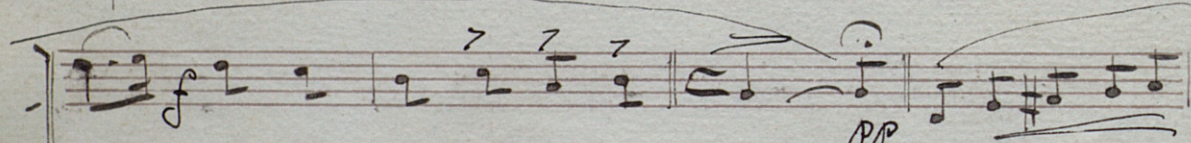
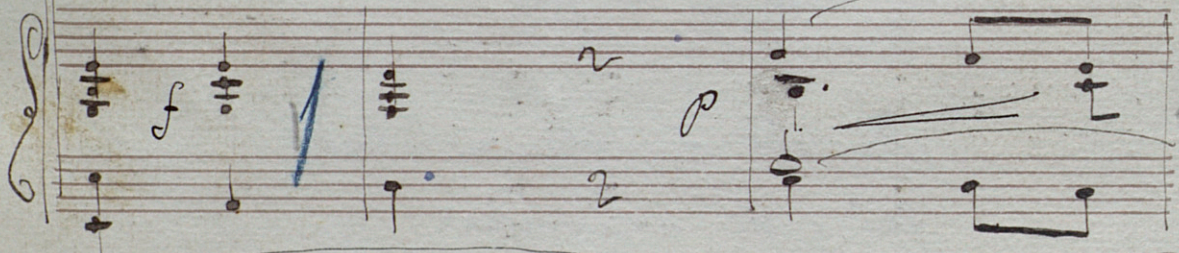
J. Carner

Ab energia **6** *(Abrid)* OBRIU! QUE VOLEM ENTRA. [L'acosta l'host d'una ge...

briu que volen en-tra! Que s'o briu ex-xas

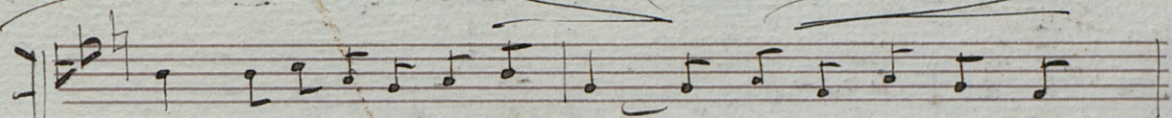
brid y entraremos ya Nos cie-ran u-nas

por-tas que no fan de res pe-ra. La ben-gre-gra

pues-tas que impi-den-nos en-trar Ge-o-gra-fos ya

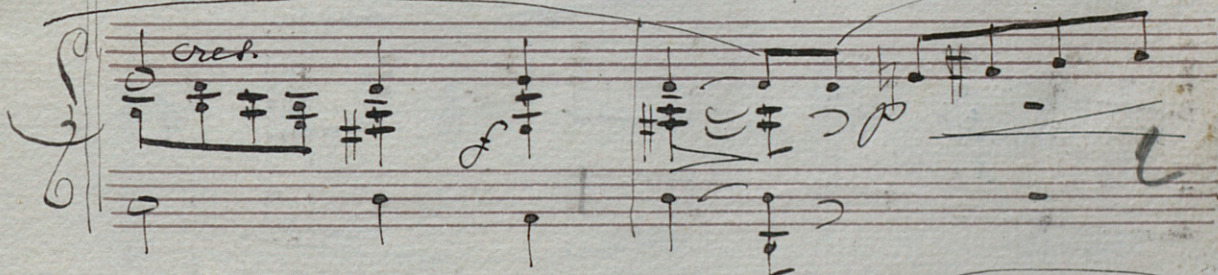

fi-a sa-bem tu ma-y res-ta y en-s tan-can u-nas
so-mos sa-be-mos cal-u-lar nos cie-r ran u-nas

cres. *f*
por-tas y no po-dem pa-sá. Re-de-ra de las
puer-tas que im-pi-de-nos en-trar de trás de ta les

por-tas qui sa-blo que hi ha urá, la mer-layel ca-
puer-tas qui sa-be lo que ha-brá! el mir-lo y el ca-

DECIDIT.

f
 na-ri la ro-sa y el li-lá.
 na-rio la ro-sa y el li-lá

f
 An-gels de blan-cas
 A-lá-dos an ge-

a las fa-das de dol-s mi-
 li-tos a-brid las puer-tas

f
 ra: Que so-brin ei-xas por-tas que n' s
 ya, a-brid-las dul-ces ha-das, mi-
 March.

f
 Sempre *f*

1er Temps.

grande se - pe - ra' O - brin, O - brin, o -
rad que ha ce se - nar. A - brin, a - brin, a -

brin que volen en - tra: p Que s'o - brin ei - ras
brin y en - tra re - mos ya nos cie - rran a - nos

por - tas que'us fai de - se - pe - ra!
puer - tas que im - pi de - mos en - trar. Fi

rét. f

LA LLISÓ DEL PENEDIT.

I

II

L'openia anà a l'escola Bons concells may volgué admetre
 perquè hi queyan prouts reganys ni molt menys per castigar
 li agradava la tabola no va aprendre gens de lletra
 que hi feyan mals companys. aní l'ofici anés migrat.

II

IV

Li erann pes l'estarte a casa Quan fa gran, sens pare y mare
 hont sentia sempre crits de lothens fou aborrit
 tot lo dia feya l'axe fins li feyan mala cara
 ab vehins ben divertits quins l'havian divertit

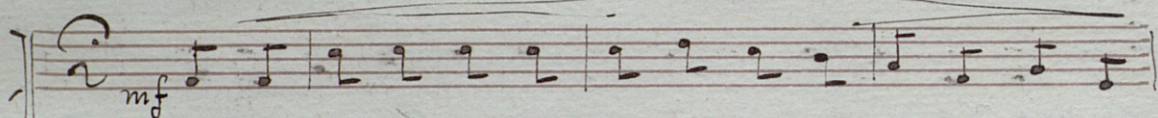
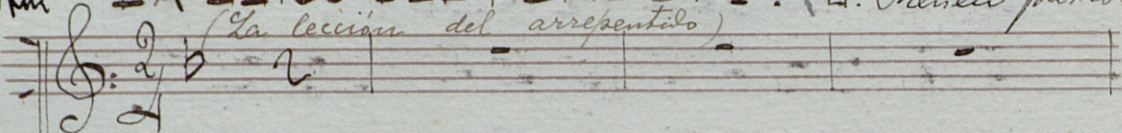
V

La llissó qu'après de riure
 la solare ell explicar
 « Qui't vol mal te farà riure
 qui't vol be't farà plorar. »

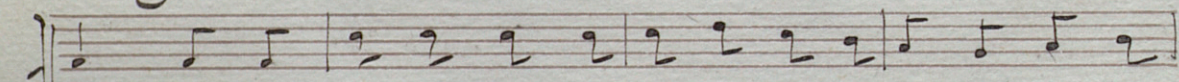
A. Borri Fontestà.

Festiu **LA LLISÒ DEL PENEDIT.** \ L. Prevein patis...

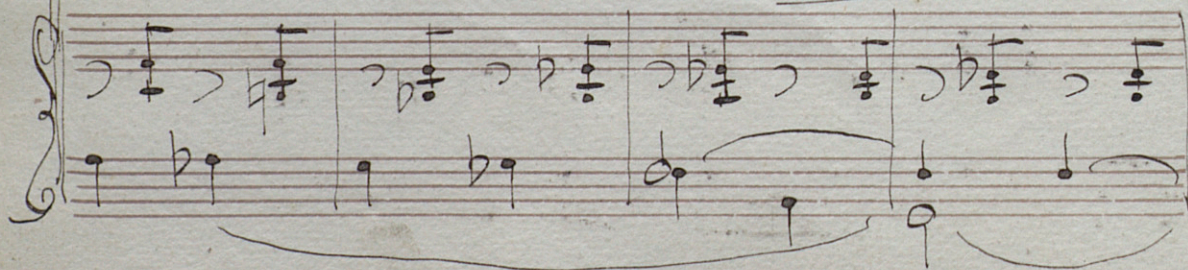
NOYS

L'o-fe-mi-a a na' a l'esco-la perque hi queyan prous re-
He pag na bairà laes que la pús ha lla ba a re ga

ganyis li agra-da-ra ta ta-bo-la que li fe-yan mals com-
non, le gos ta ba la zar zuela de amigs tes din-ra

ret

pans Li era mpe l'estar se a ca sa hont sen ti a sempre
 zon on du ca sa po co esta ba, ma die habi aen su fa

crits tot lo di a fe ya l'a se ab re hui s ben di ver

a temps.

tits

tits

Bons con⁺cells may volque admetre ni molts menys ter casti-
 gat no va apen^dre gens de lle tra ni l'o-fi-ci mes mi-
 grat. Quan ja gran teus pare y mare de lo thom fou a bo-
 ret.

ret.

-ront fins li fe yan mala ca raquis l'havian di-ver-
 fit La llis - si qu'après del viure la sol
 a-re ell es-pli - car « Qu't vol mal te fa + rà

Diminuunt de temps.
piu temps

(+) Atenguis la lletra.

ret. molt *f*

rin-re quit vol be t fa-rai plo-var.

ret. molt. *f*

LA GALINDAYNA.

XL

I

III

De presumida be ho era massa,
de presumida be ho era prou,
no m'es glatia sarrells, llastos
no m'es glatia vestits fuyons
La Galindayna,
la Galindo.

Feynas de casa li eran un càttich
feynas de casa li feyan son
y no's sabia surgir la roba
y no's sabia tallà un patró
La Galindayna,
la Galindo.

II

IV

Ni un punt de mitja famaydonara
ni un punt de mitja ni de mitja.
m'es o'estimara ^(cosm) per sedas fines
m'es o'estimara broda firtó.
La Galindayna,
la Galindo.

Quan la casaren s'enpenevia
quan la casaren se'n dolguin molt
are saspillas casen y tallen
rentan y enquan de bo y mellor
La Galindayna,
la Galindo.

A. Bori y Fontestà.

16

Moderat
cómico.
NOÍAS

7. LA GALINDAYNA.

L. Com ella si han cantat.

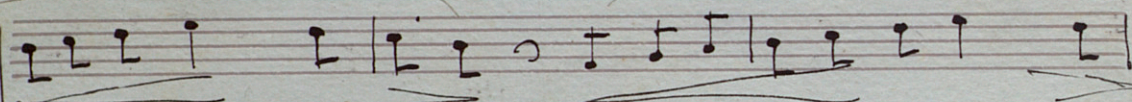

Se pre-su-
en de-ma-

PIANO.

mf

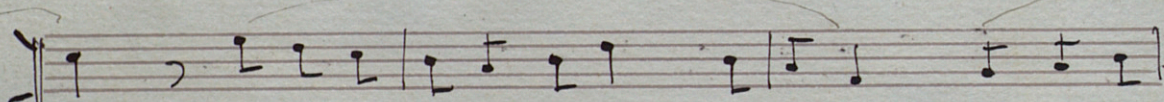
Ligat

mida bé'hoé - ra massa de pre-su mida bé'hoé - ra
di aera pre - sun - tuosa, muy presumtuosa qual no se

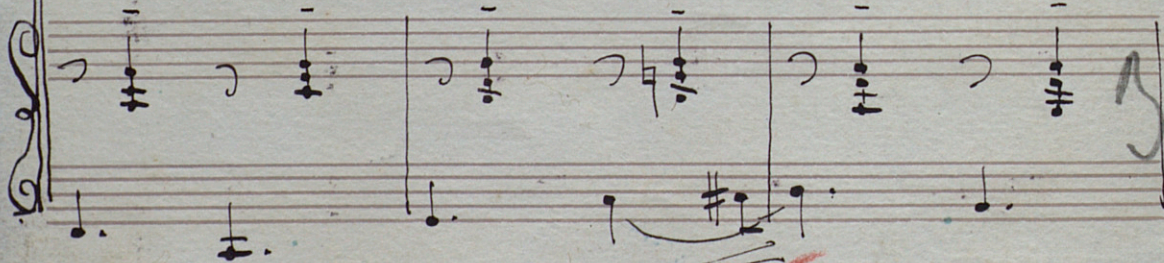

2

cres.

pron, no més gla ti a sarrells y llasos no més gla
vio, so lo luci-a ri gos y la gos so lo la-
ves.

25

ret. molt

f

ti a vestits bu - fons, la ga-lin-day-na la ga-lin-
 tidors de presum - cion la ga-lin-day-na la ga-lin-

p *ret. molt.*

a temp.

do, no mes gla-ti a sa-vells y
 do, so-lo lu-cia ri-zos y

p

ret. molt.

sf

llavors no mes gla-ti a vestits bu - fons
 lazos so-lo ves-ti-das de presum - cion

f

25

al. f.

I

III

La pobre Birondo
 n'estava malalteta
 passada pels remeys
 de res volia pendre
 la Birondo
 de res volia pendre
 la Birondo,
 la Birondeu.

Com anes va empitjorant
 se'n torna anes esguera
 lo mette hi roda'l cap
 « busqueu-li la robeta. »
 la Birondo.
 busqueu-li la robeta
 la Birondo,
 la Birondeu.

II

IV

Sos pares ploran molt
 s'enfaden y la renyan
 lo mette ja'l mateix
 y 'ls gira ella la esquena
 la Birondo
 y 'ls gira ella l'esquena
 la Birondo,
 la Birondeu.

La pobre Birondo
 s'ha mortuoruy l'enterran
 qui siga compleret
 que prenga una candela.
 la Birondo
 que prenga una candela.
 la Birondo,
 la Birondeu.

A. Borin y F. Sabesta

Festini

LA BIRONDÓ. | L. La Birondera.

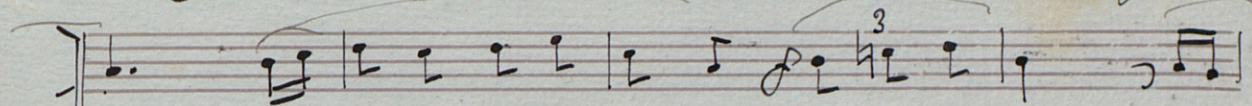
NOVAS

PIANO.

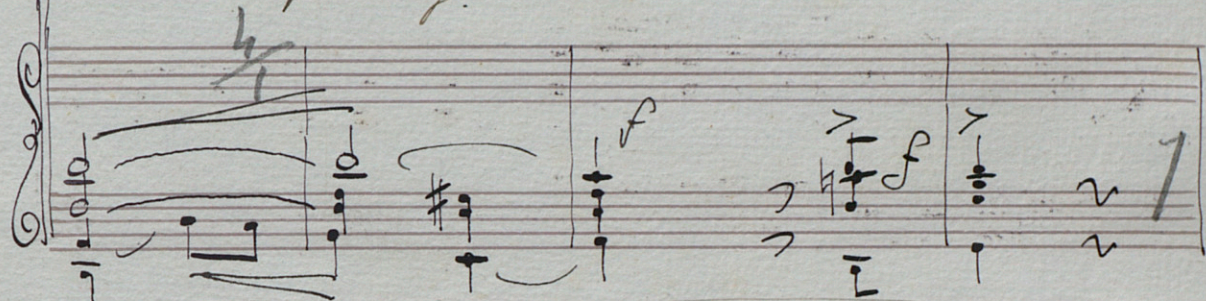
pobre Birondó ni es tavama la te ta, tostu de jals re-
 pobre Birondó es ta bumbia enferma no quito, no, pro

297

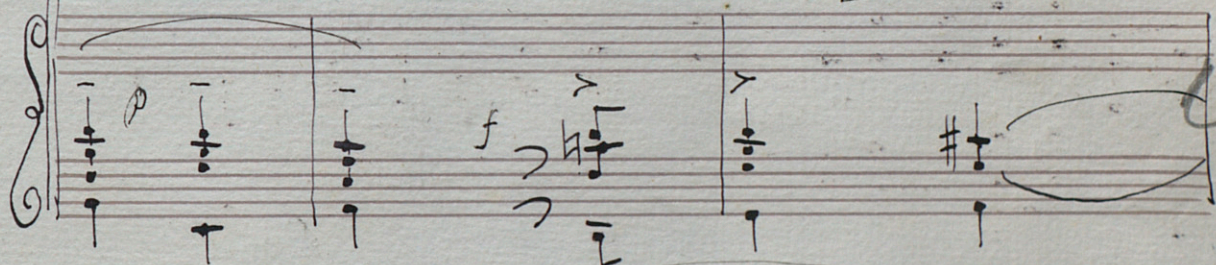
cres. . . f marcant. p

meys de resvo-li-a pen-dre, la Bi-ron-do, de
-bar a-quello que re-me-dia, la Bi-ron-do, a-

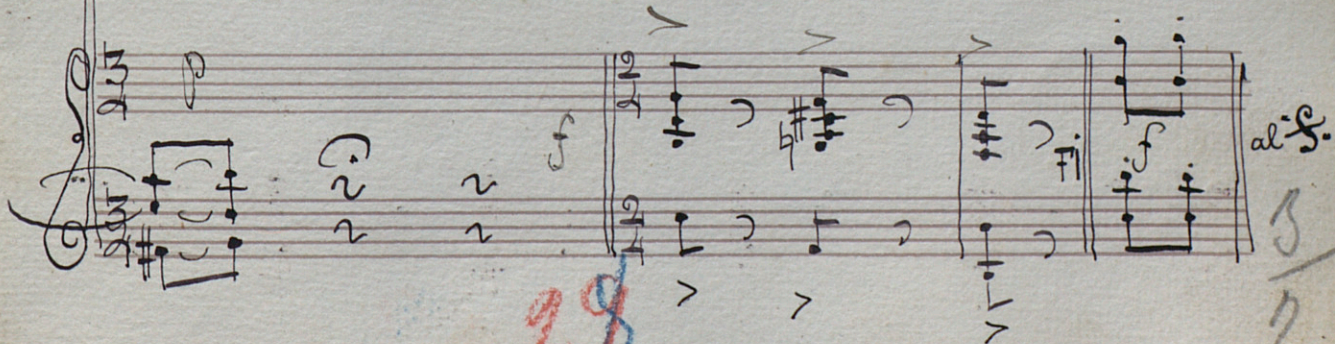

resvo-li-a pen-dre la Bi-ron-do la Bi-ron-
quello que re-me-dia la Bi-ron-do la Bi-ron-

decidit
-de-na. *f* la Bi-ron-de-na la Bi-ron-do.

-de-na la Bi-ron-de-na la Bi-ron-do

I

Era herana y aixurada
y tenia un cor molt franch
com la flor del lliri lliri
com la flor del lliri blanch.

II

Tant com neta era creyenta
y mirada ab el parlar
era humil com una malva
y senzilla com un ram.

II

La clauzona vint partida
li ombrejaba 'l front mesat
la robeta li lluhia
com la llum d'un mirall.

IV

Estimada a Deu y al pròxim
y als seus pares y germans
era un lliri de pureta
y era un àngel de bondat.

V

I tothom la bencheia
y ella hi feya un bell posat
com la flor del lliri lliri
com la flor del lliri blanch.

A. Bori y Fontestà.

FLOR DELLIRI .

L. La millor del jardí

Moderat.

NOIAS

Tenor

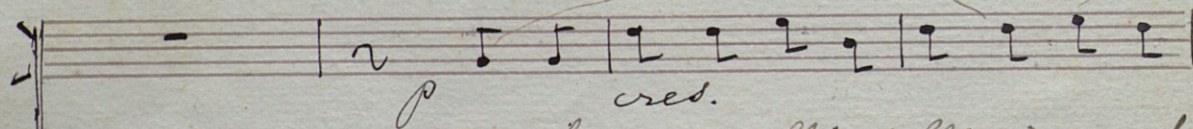
N'è ra hermosa gaixe-ri-da y te ni a'l cor molt
 E-ra her-mo-sa f e ra a le gre x franco y puro el co-ra-
 ra. S.

PIANO

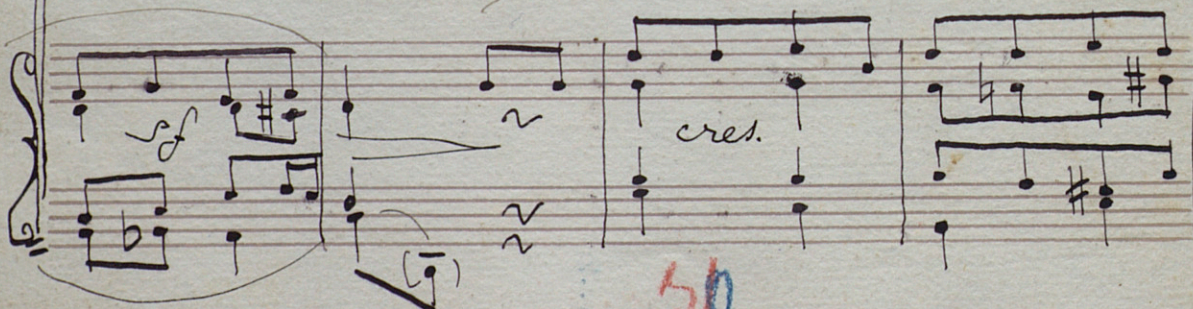

franch

gèn

com la flor de lliure lliure com la
 qual la flor del blanco li-ri-ri qual del

sf

mp

glor de lli-ri blanch
li-rió blanca flor

com la
cual del

retardant.

sf

m. D.

sf

1

sf *ret*

flor del lli-ri blanch.
li-rió blan ca flor.

ret.

f

f

2

La clem.
Inen-vi-

2 2 *f*

2 3

al f.

24

O

I

En lo breçol que branda
 hi ha un infantó,
 Los ulls de violeta
 clou y desclou.
 Los ulls de violeta
 no dormien no,
 una llàgrima'n brolla
 rodola y mor.

II

Un Angel blanc devalta
 del Paradis
 de plata té les ales,
 cabell d'or pi.
 Sota'l teulat arriba
 avora d'un aïre,
 l'orejeta li dona
 la Santa nit.

Apelles Mestres.

(Premiada en los Jochs. Florals de M. C. M.)

32

Cómodo.

16

NON - NON

L. Dormir tranquil, infants de la ma

NOYS

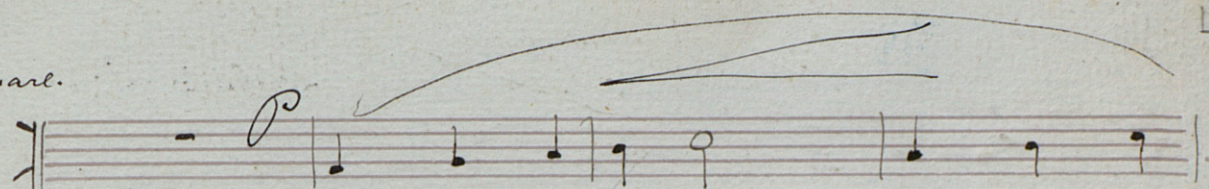
PIANO

En lo bre-col que bran-dahi ha un
 En la me-ci-da cu-na ni-

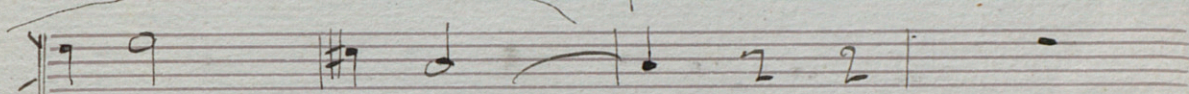
infa-n-tó,
 no cual sol,

56

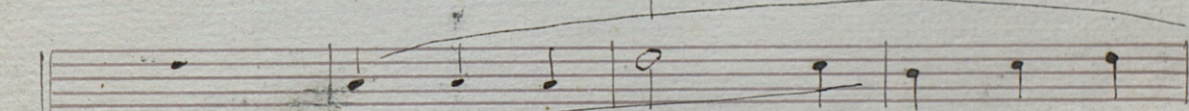
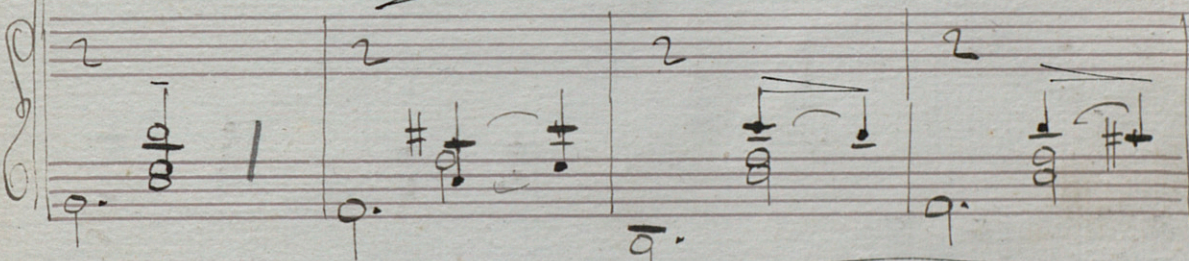
de la mar.

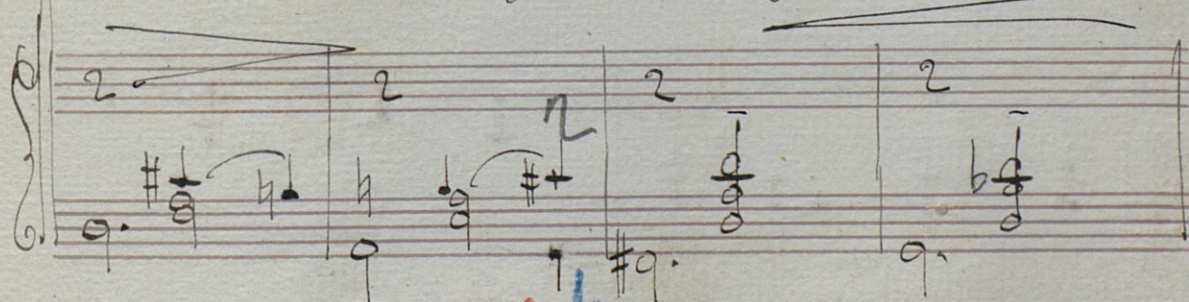
ses ulls de vi-o — le — ta clou
 sus o — fos a — gu — la — dos a

y des — clou
 bre llo — rón.

Sos ulls de vi — o — le — ta no
 Sus o — fos a — gu — la — dos no

354

f

dormen no,

duermen no.

2

f

q.

q.

q.

q.

p

u - na llá - gri - ma'n brolla ro -

u - na llá - gri - ma bro - ta de

2

2

q.

q.

q.

q.

ret.

do

ter

no a - mor

ret.

q.

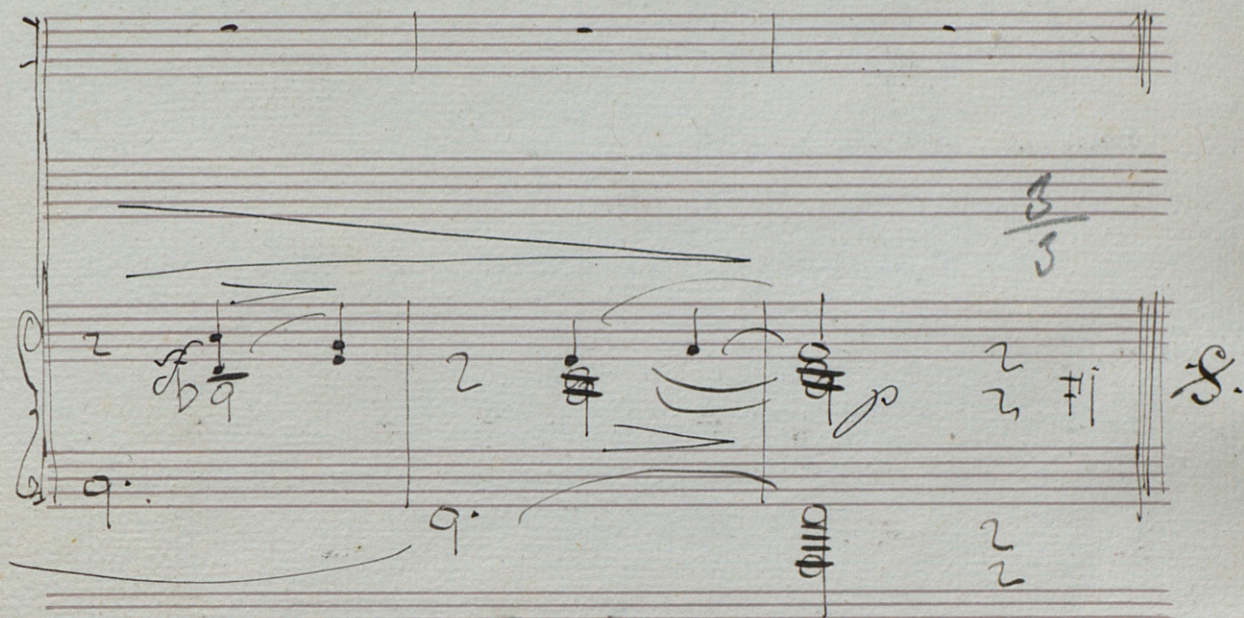
q.

q.

q.

q.

558

11

MATINAL.

6

I

Al rompre'l sol ixent
can la rosada

l'infant en son bregol
fa mena encara.

Lo rossinyol joyós
se de la plana,

cantant alegrement
y batent d'ales.

II

Devant del finestro
que'l sol fa d'aura,
son vol ha deturat
e hi truca ab l'ala.

L'ancell repila un cant
sense paraules;
per escoltar millor
mí'l sálger branda.

Apeles Mestres.

Premiada en los Jocs Florals de NCM.

89/10

Tranquil

11

MATINAL .

L. Santa innocencia....

NOYS

Al rompre'l sol i -
tan pronto sale el

PIANO

xent cau la ro - sa - da l'infant en son bre -
sol ca - e el ro - ci - o la cu ma mecca -

col fa us - na en ca - ra. Lo rossinyol so -
in her - mo to ri - no Ja ve - ne el riu se -

38

cres.

yos ve de la pluma, cantant ale-gre-
 ñor del bosque um bri-o, sus a-las al ba-

cres.

ment y ba-ñent d'a-les. cantant ale-gra-
 tor en dul-cer tri-nos. sus alas al ba

f *pp*

f *pp*

ret. *p*

ment y ba-ñent d'a-les.
 tor en dul-cer tri-nos.

ret. *pp*

D.C.

$\frac{3}{2}$

598

LO TABALOT

I.

Un noy que ve al nostre estudi
y quin nom no podem di,
es un tabalot de mena
qu'a n'el mestre fa pati.

II

Sempre juga y rondineja
cercant brega al seu vehi
y aixis passa moltes horas
sense escriure ni llegi.

II

Prou se'l renya y se'l castiga
mes ell sempre entossudit
las lliçons y demés feyna
ho descuida tot seguit.

IV

Juan l'envian los seus pares
may fa cas del que li han dit
mou xibarrí per hont passa
que'l coneixen tot seguit.

V

No valguem pas imitarlo
procurem tots ben cumplir
qu'aquest noy si no s'esmena
prou tindrà una mala fi.

A. Flós y Calcat.

Sérénade

LO TABALOT.

L. Schumann.

NOÛS

Ne vé un

noy al nos-tre esta-di y quin non no podem

dir es un ta-ba-lot de

* Hi ha una o dos estrofas que reclamen una corchea; en aquest punt.

me-na qu'a n'el mes-tre fa pa-

ti.

ppp

ti

CANT D'ALIANÇA.

Chor.

De Catalunya
som lo Planter
que fons arrela
en son terrer.
Novas brotadas
cad'any treurem
fins que la Patria
lliure veurem.

(Posadas) I

Dems las mans fem aliança
I aquest' hora de bonança
serà dolça com la mel.

Si cantem ab alegria
l'amistat y l'harmonia
duraran fins dalt del cel.

(De Catalunya etc.)

II

Gloria a Deu que va crearnos
Dins del cor Ell va posarnos
un desitg d'eternitat.

Cantarem la llum divina
ab el cant que may no fins
de virtut y veritat.

(De Catalunya etc.)

III

A la Patria Catalana
que l'esper de tots demana
ab lloansa cantarem;
que l'amor de tots sos pobles,
ben unit ab classes nobles
serà sempre l' que voldrem.

(De Catalunya. etc.)

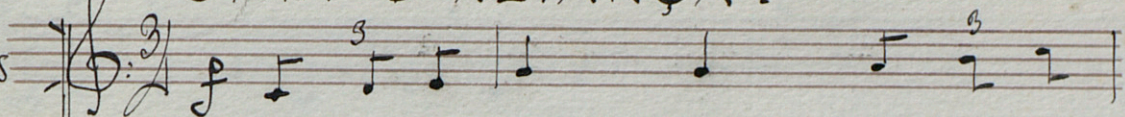
J. M. y F. F. y C.

Magistral e enérgico.

LXIV

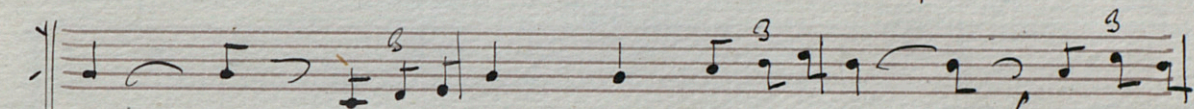
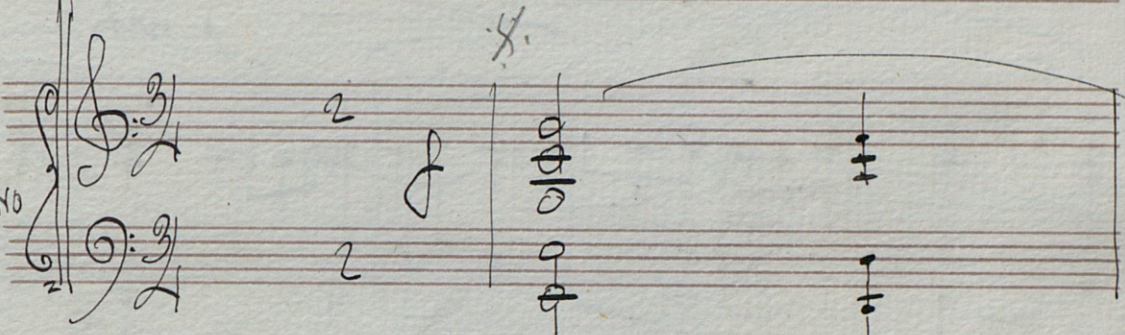
CANT D'ALIANÇA. L. Novell Planter.

VOIS

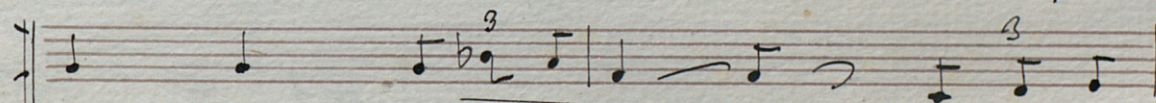

De ba ta lu - nya som lo Plan -

PIANO

- ter que fons arre - la en son ter - rer. No - vas bro -

ta - das cad' any treu reïn fins que a la

f *ret.*

Pa - tria lliu re vesti rem, fins que a la Pa - tria lliu re ven -

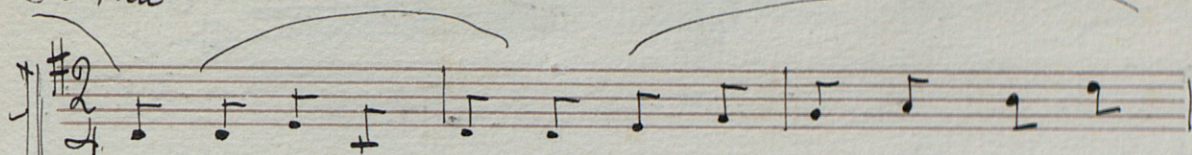
rem.

a tempo

mf
Lento

Festiu

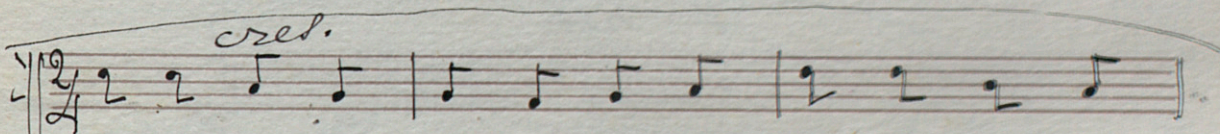
LXVI

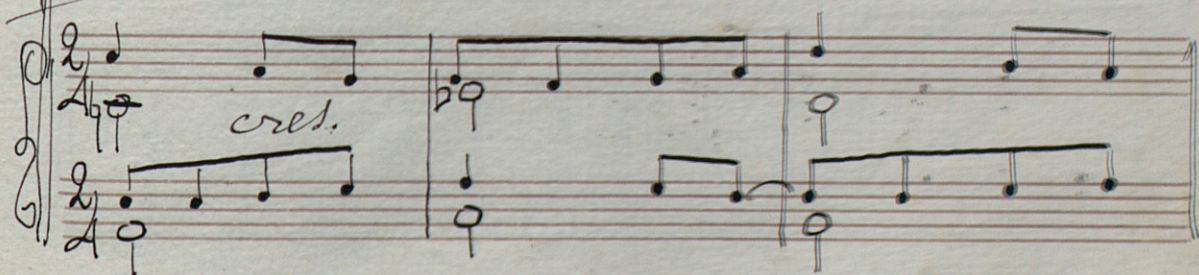
mans fem a-li-an-ça. Ja qu'est ho-ra de bo-

nan-ça *pp* *ret.* dol-ça. com la mel se-rà *p* Si can-
a temps

cres. fém ab a le-gri-a l'armis-tat y l'harmo-

ret. f *p*

mi-a, Du-ra-ra-ra'n fins dalt del Cel. Dems las

ret. a tempo p

mans fem a-li-an-ca y a quest ho-ra de bo-

cres.

mans fem a-li-an-ca y a quest ho-ra de bo-

cres.

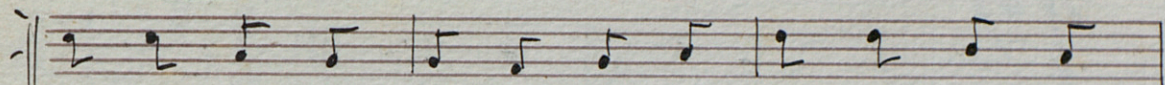
mans fem a-li-an-ca y a quest ho-ra de bo-

f ret. mf a tempo

nan ça dol-ça com la mel se-ra.

f ret. mf

Si can-

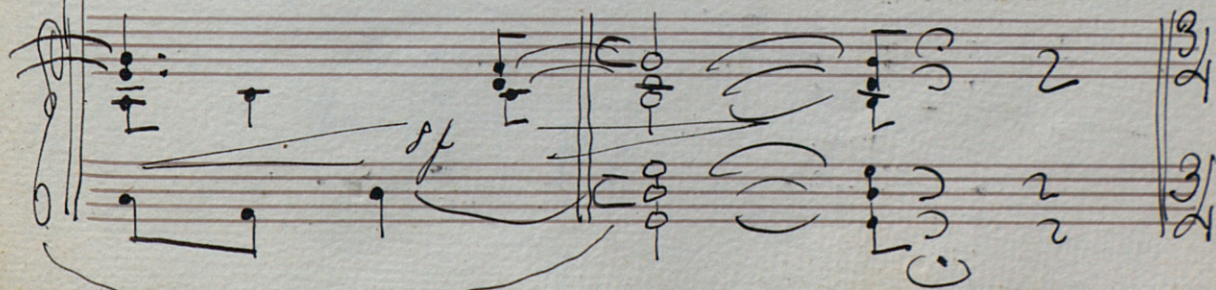
tenab a-le-gria, l'a-mis-tat y l'harmo-

ni-a, du-ra-ran fins dalt del cel. *ret.* du-ra-

ran fins dalt del cel. *sf* *f* De Ca ta

12

LA FAMILIA.

La mare bressa al nin
 to pare 'l petoneja,
 los altres germanets
 li cantan cançonetas.

Tantarantant
 quan serà gran,
 quan serà gran farà eureja

Lo pare es al treball
 la mare es a la feyna,
 lo nin, qui era al bressol,
 apren fassa de lletra

Tantarantant
 ara 'l mes gran
 ara el mes gran també feyneja

III

Lo pare 's va fent vell,
 la mare 's va fent vella,
 los germanets plegats
 de feyneja 'ls rellevan.

Tantarantant.
 boy treballant
 son el puntal de llur vellesa.

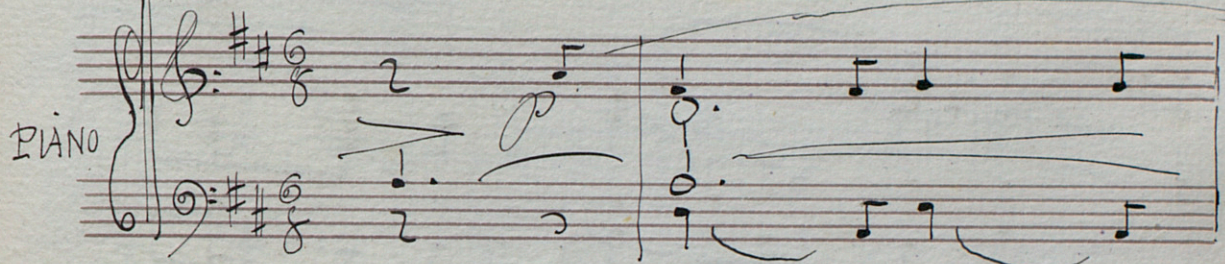
A. Bori y Fontestà.

19

Rock à poch. 12 LA FAMILIA. (L. Jesús, Joseph y María. LXXVIII)

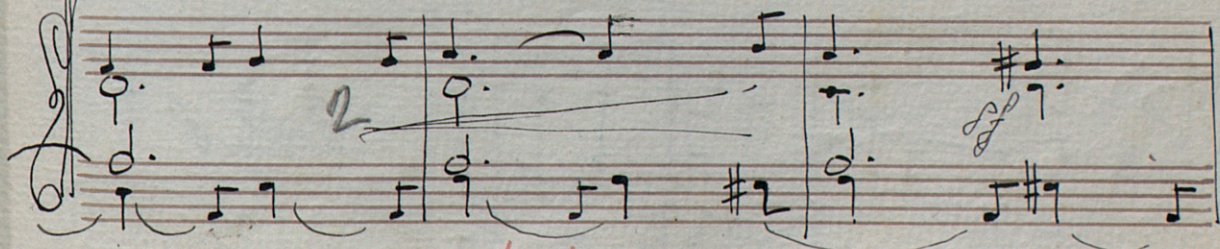
La ma - re bre - sea al
 La ma - dre a ma al mo -

mi lo pa - re'l pe - to mi - fa los
 ma la buen pa - dre le be - sa her -

al - tres ger - ma - nets li can - tan can - to -
 manos Dios le Dios, que canta le tro - vas

410

ne-tas fan-ta-ran-tant, quan se-ra'
 tiernas fan-ta-ran-tant, le'en-vi-dia

gran quan se-ra gran pa-ra en-veja. fan-ta-ran-
 ran le'en-vi-dia ran-ti-na-yor llega (a temp.)

Ample.

-tant, quan se-ra gran, quan se-ra gran pa-ra en-
 tant, quan se-ra gran le'en-vi-dia-ran-ti-na-yor
 le'en-vi-dia ran,

allarg.

allarg. f

ff
veja.
Allegro *ppp*
Molto ligat.
(Ped. Celeste (nota el pi))
Sempres ppp
Sempres Diminuendo
Ped.
pendente
Fi
Lo
3/3

(*) En los veynte ultims compasos es muy necesari posar lo Pedal, tal com esta indicat.

A.M.D.G.